

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC,

JOURNAL POLITIQUE, LITTÉRAIRE ET INDUSTRIEL.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται τις εβδομάδες, την Πέμπτη και Κυριακή. — Η τιμή της συνδρομής είναι 40 δραχμ. κατ' έτος προπληρωτά. — Η τιμή των καταχωρήσεων είναι: είσοδο 30 λεπτά δια τον στίχον ε ή φύλλον, και 12 λεπτά δια τον στίχον του Παραρτήματος. — Η συνδρομή γίνεται εν Αθήναις μόν εις τον έργοστάσιον εντός του Καταστήματος της Γενικής Διοικήσεως των Ταχυδρομίων Διακομιστήν των Β. Εφημερίδων εις διευθυντήν των ταχυδρομίων, και εκτός της Ελλάδος, κατὰ τοίς κύριοις Έλλησιν Προξένους.

Le COURRIER GREC paraît le Dimanche et Jeudi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 40 d par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 30 lettres dans la feuille, et 12 des les suppléments. — On s'abonne à Athènes, à la direction générale des postes, bureau d'expédition des journaux du gouvernement; chez les directeurs de Postes dans l'Intér. et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

ΚΥΡΙΑΚΗ, 24 Αυγούστου 1841.

DIMANCHE, 5 Septembre. 1841.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. ΝΟΜΟΣ

Περί τροπολογίας του από 30 Μαρτίου (11 Απριλίου) τ. ε. περί συστάσεως εθνικής Τραπεζής Νόμου.

Ο Θ Ω Ν.
Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωρούντες ότι αι επί τη βάσει του από 30 Μαρτίου (11 Απριλίου) τ. ε. περί εθνικής Τραπεζής Νόμου έγγραφαι μετοχαι δεν φθάνουσι εις τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον απαιτεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ εἰρημέου Νόμου, πρὸς πραγματικὴν σύστασιν καὶ ἐναρξίν τοῦ καταστήματος τούτου, λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς προτάσεις κεφαλαιούχων τινῶν, οἵτινες ἐξέφρασαν τὴν προθυμίαν τοῦ νὰ γένωσι μετοχοὶ τῆς Τραπεζῆς, ὅταν ὄροι τινὲς τοῦ καταστατικοῦ Νόμου καὶ τοῦ κανονισμοῦ αὐτῆς τροποποιηθῶσι, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐπιταχίνωμεν τὴν ἐναρξίν τῆς Τραπεζῆς, διὰ παράδοχῃς μετρωσ συμμοιζώντων ἐτι μᾶλλον τὰ συμφέροντα τῶν μετόχων μὲ τὰ τῶν δανειζομένων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, ἀποφάσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατίας, ἀπερρίσασαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1. Τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ ἀνωτέρω Νόμου τροπολογεῖται ὡς ἐφεξῆς·
Ἡ Τράπεζα θεωρεῖται ὡς συστημένη ἅμα ἐγγραφῶσι μετοχοὶ δι' ἐν ἑκατομμύριον καὶ πεντακοσίας χιλιάδας δραχμῶν.

Ἄρθρ. 2. Τὸ ἄρθρον 9 ὡς ἀκολουθῶς·

Αἱ ἐργασίαι τῆς Τραπεζῆς θέλουσι εἶσθαι αἱ ἐξῆς·
α'. Θέλει δανείζει ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ ἐνεχύρῳ, καὶ
β'. Θέλει ἐνεργεῖ προεξοφλήσεις.

Ἐν τῷ ὅλικῳ χρηματικῷ κεφαλαιῷ τῆς Τραπεζῆς τὰ μὲν δύο τρίτα θέλουσι χρησιμεύει εἰς τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων δάνεια, τὸ δὲ ἐν τρίτον εἰς τὰ ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου δάνεια καὶ εἰς προεξοφλήσεις.

Ὅσκις ὅμως μένει ἐκ τοῦ δι' ὑποθήκας ὀρισμένου κεφαλαιῷ ποσόν τι διαθέσιμον, δύναται ἡ Τράπεζα νὰ τὸ μεταχειρισθῇ εἰς προεξοφλητικὰς ἐργασίας καὶ εἰς ἐπὶ ἐνεχύρῳ δάνεια προσωρινῶς, μέχρις οὗ παρουσιασθῶσιν αἰτήσεις δι' ὑποθήκας, ὅτε ἡμέσως μετὰ τὴν λήξιν τῶν συναλλαγματικῶν, ἢ τῶν ἐπὶ ἐνεχύρῳ δανείων, τὰ ἀναγκασθῶντα κεφάλαια θέλουσι μεταβιβῆναι εἰς τὸν κύριον διορισμένον τῶν.

Ἄρθρ. 3. Τὸ ἄρθρον 11. τροπολογεῖται ὡς ἀκολουθῶς·

Ἡ Τράπεζα θέλει δανείζει ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων, κειμένων ἐν τῷ βασιλείῳ, καὶ ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, νομίσματα, τὰ ὁποῖα δύναται κατὰ τὸν νόμον νὰ κυκλοφοροῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἐλαχίστου ὄρου τῶν δανείων ἀντιτίθεται εἰς τὴν ἀπίρξιν τῆς γενικῆς συναλεύσεως τῶν μετόχων.

Ἡ ἀποληθῆς τῆς Τραπεζῆς θέλει γίνεσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς σημερινῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς κατὰ τὸ ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου 1833 Β. Διάταγμα.

Ἄρθρ. 4. Τὸ ἄρθρ. 15. ὡς ἀκολουθῶς·

Ἡ Τράπεζα θέλει δανείζει εἰς τοὺς ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κτημάτων δανειζομένους διὰ χρονοῦ μόνον, ὃ δὲ προσδιορισθῆσῃ ὡς ἔσθαι πρὸς ἀπόθεσιν τοῦ χρέους δύναται κατ' ἀρέσκειαν τοῦ δανειζομένου νὰ ἐπαυρῆται καὶ μέχρι τῆς ἐπιλήξεως τῆς διυλίσεως τῆς Τραπεζῆς.

Ἄρθρ. 5. Τὸ ἄρθρον 16 ὡς ἐφεξῆς·

Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης, συμφωνήσας κατὰ πρόπτον νὰ ἀποσβῆσῃ τὸ χρέος διὰ μακροπρόθεσμου χρονοῦ, θέλησῃ νὰ τὸ ἀποπληρῶσῃ πρὸ τῆς προθεσμίας ὀλοκληροῦ, ἢ κατὰ μέρος, δύναται νὰ τὸ κάμῃ, εἰδοποιῶν τὴν Τράπεζαν περὶ τούτου τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς πληρωμῆς.

Ἄρθρ. 6. Τὸ ἄρθρ. 19 ὡς ἐφεξῆς·

Ἡ Τράπεζα, ὡς ἐνεργόσα καὶ προεξοφλήσεις, ἔχει τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ νὰ ἐκδώσῃ τραπεζικὰ γραμματῖα, πληρωτέα εἰς τὸν φέροντα (au porteur), τῶν ὁποίων ὅμως τὸ ποσόν (ἢ ὀνομαστικὴ ἀξία) δὲν δύναται ποτὲ νὰ ὑπερβῇ τὰ δύο πέμπτα τοῦ ὑπάρχοντος χρηματικοῦ κεφαλαίου τῆς Τραπεζῆς. Πρὸς ἀσφάλειαν δὲ τῶν ἐκδιδομένων γραμματίων θέλει φιλέττει ἐν τῷ ταμιεῖῳ αὐτῆς ἐναποθεθειμένα, διὰ μὲν τὸ ἐν τέταρτον αὐτῶν ἴσων τοῦλάχιστον ποσότητι εἰς μεταλλικὰ νομίσματα, διὰ δὲ τὰ τρία τέταρτα, ὁμολογίας ὑποθηκῶν, παρισώσας διπλάσιαν τῆς ποσότητος, τὴν ὁποῖαν πρόκειται νὰ ἀσφαλίσωσι.

Ἄρθρ. 7. Τὸ ἄρθρον 20. ὡς ἀκολουθῶς·

Τὰ τραπεζικὰ γραμματῖα, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία πρέπει νὰ ἐκφράζῃται εἰς Ἑλληνικὰ νομίσματα, καὶ τῶν ὁποίων ἕκαστον δὲν δύναται νὰ παρισῶ μικροτέραν ὀνομαστικὴν ἀξίαν τῶν 25 δραχμ. δὲν ὑπόκειται εἰς ἀναγκαστικὴν συναλλαγὴν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἰδιώτας ἐπομένως ἡ Τράπεζα

BANQUE NATIONALE

LOI

Modifiant celle du 30 Mars (11 Avril) 1841.

OTHON

PAR LA GRACE DE DIEU
ROI DE LA GRECE.

Considérant que les actions prises à la Banque Nationale, conformément aux dispositions de la loi du 30 mars (11 avril) 1841, ne s'élevaient point à la somme exigée par l'art. 5 de la dite loi, pour l'entrée en vigueur et le commencement des opérations de cet établissement.

Considérant les propositions faites par plusieurs capitalistes, qui ont exprimé l'intention de devenir actionnaires de la Banque Nationale, dès que certaines dispositions de la loi d'organisation et des statuts de cet établissement seraient modifiés,

Désirant accélérer la mise en vigueur des opérations de la Banque Nationale, par des mesures propres à concilier les intérêts des actionnaires avec ceux des emprunteurs.

Sur la proposition de Nos Ministères de l'Intérieur et des Finances, ayant entendu l'opinion de Notre Conseil d'Etat, avons décidé et ordonnons :

Art. 1. L'article 5 de la loi du 30 mars (11 avril) 1841 sur l'organisation de la Banque Nationale, est modifié comme il suit:

La Banque Nationale est considérée comme établie et en vigueur d'opérations, dès que les actions délivrées s'éleveront à la somme d'un million cinq cent mille drachmes.

Art. 2. L'art. 9 de la même loi est modifié comme il suit:

Les opérations de la Banque seront les suivantes:
a. Les prêts sur hypothèques et sur gages, et
b. L'escompte.

Les deux tiers du capital numérique de la Banque, seront destinés aux prêts sur hypothèques d'immeubles; le dernier tiers en sera consacré aux prêts sur gages d'or et d'argent, et à l'escompte.

Mais toutes les fois qu'une portion du capital destiné aux prêts sur hypothèques demeurera disponible, la Banque pourra provisoirement l'employer à l'escompte ou aux prêts sur gages, jusqu'à ce que, des demandes en prêts sur hypothèques se présentant, la dite portion, à l'échéance des lettres de change escomptées, ou des prêts sur gages, retourne immédiatement à sa destination primitive.

Art. 3. L'art. 11. de la même loi est modifié comme il suit:

La Banque Nationale prêtera, sur hypothèques d'immeubles situés dans le royaume, et sur gages d'or et d'argent, en monnaies légalement admises en circulation en Grèce.

La détermination du minimum des prêts de la Banque, est laissée à la décision de l'assemblée générale des actionnaires.

Les versements et recouvrements de la Banque, auront pour base la valeur actuelle de la drachme, aux termes de la loi du 8/20 décembre 1833.

Art. 4. L'article 15 de la dite loi est modifié comme il suit:

La Banque Nationale ne prêtera sur hypothèques d'immeubles, que moyennant l'amortissement du prêt. — Quant à l'époque du remboursement de la dette, elle pourra, à la convenance du débiteur, être reculée jusqu'à l'époque de la dissolution de la Banque.

Art. 5. L'art. 16 de la même loi est modifié comme il suit:

Si le débiteur, étant dans le principe convenu d'un long délai pour l'extinction de sa dette, veut opérer en entier ou en partie, le remboursement de sa dette avant l'expiration du dit délai, il pourra le faire après en avoir informé la Banque trois mois à l'avance.

Art. 6. L'art. 19 de la même loi est modifié comme il suit:

La Banque Nationale, en tant qu'opérant l'escompte, jouit dans ce but du droit d'émettre des billets au porteur, dont la valeur nominale ne peut surpasser les deux cinquièmes du capital effectif de la Banque. — Pour la sûreté du remboursement des dits billets au porteur émis par la Banque, elle conservera toujours en caisse, 1° une somme en valeurs métalliques, égale au moins au quart de la somme représentée par la totalité des billets au porteur, et 2°, pour la garantie des trois quarts restans, une somme en obligations hypothécaires, égale au double de la somme qu'il s'agit de garantir.

Art. 7. L'art. 20 de la même loi est modifié comme il suit:

ζα καὶ τὰ υποκαταστήματα αὐτῆς χρεωστοῦν, ὅταν ζητηθῇ ἡ ἐξαργύρωσις των, νὰ τὰ ἀνταλλάττωσιν ἀμέσως καὶ ἄνευ ἀντιρρήσεως μὲ νομίμως κυκλοφοροῦντα νομίσματα. Τὰ ταμεία ὅμως τοῦ Κράτους ὑποχρεοῦνται νὰ τὰ δέχονται, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας των, ἀντὶ μετρητῶν εἰς τὰς παρὰ τῶν ιδιωτῶν πρὸς αὐτὰ γινομένης πληρωμᾶς.

Τὰ γραμμάτια τῆς ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἔχουν ἀποκλειστικὸν δικαίωμα κυκλοφορίας ἐπὶ 25 ἔτη ἐντὸς τῶν ἐπαρχιῶν, ὅπου ἡ Τράπεζα ἔχει τὸ κατάστημα ἢ τὰ υποκαταστήματά της.

Ἄρθρ. 8. Τὸ ἄρθρον 29 ὡς ἐφεξῆς:
Ἡ Διεύθυνσις τῆς Τραπεζῆς ὑποχρεοῦται νὰ διευθύνῃ καθ' ἑξαμηνίαν ἰσολογισμὸν τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖαν, δημοσιεύουσα αὐτὸν ταυτοχρόνως διὰ τῶν ἐφημερίδων πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινῶ καὶ τῶν μετόχων.

Ἄρθρον 9. (Ἄρθρον πρόσθετον.)
Τὸ εἰς τοὺς μετόχους ὀφειλόμενον μέρισμα δὲν ὑπάκειται εἰς συντηρητικὴν κατάσχεσιν.

Ἄρθρ. 10. Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Αὐγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ,
Γ. ΡΙΖΟΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁμώμενοι ἀπὸ τοῦ; αὐτοῦ; λόγους, οἵτινες ὑπηγόρευσαν τὴν ἐν μέρει τροπολογίαν τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Ἀπριλίου) 1841 καταστατικῶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Ἰπουργικῶ Συμβουλίου, ἐγκρίνομεν τὰς ἐπισυναπτομένας τροπολογίας τοῦ ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου 1841 κληρονομοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 (31) Αὐγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας Α. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Τροπολογία τοῦ ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου 1841 Κληρονομοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ἄρθρ. 1. Τὸ ἄρθρον 9 τροπολογεῖται ὡς ἀκολουθῶς:
Ἐκ τῶν κερδῶν τῆς Τραπεζῆς, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων, θέλει σχηματίζεσθαι τὸ μεταξὺ τῶν μετόχων διανεμόμενον μέρισμα, τὸ ὅποιον συνήθως θέλει εἶσθαι 7 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν. Ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν περισσευόντων κερδῶν τῆς Τραπεζῆς, τὰ μὲν τρία τέταρτα, ἀφαιρουμένων τῶν παρὰ τῆς συνελύσεως προσδιορισθησομένων ἀμοιβῶν τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, θέλουσιν διανεμεσθαι μεταξὺ τῶν μετόχων ὁμοῦ μὲ τὸ ἐτήσιον μέρισμα τῶν 7 τοῖς 0/0.

Τὸ δὲ ἐν τέταρτον θέλει μετασχηματίζεσθαι εἰς ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, ἐξ οὗ θέλουσιν λαμβάνεσθαι τὰ ἀναγκαζοῦντα χρήματα πρὸς συμπλήρωσιν τῶν 7 τοῖς 0/0 τοῦ συνήθους μερίσματος, ὡς ἂν τὰ ἐτήσια κέρδη τῆς Τραπεζῆς ἔτους τινὸς δὲν χορηγήσουσιν τοσοῦτον μέρισμα. Ἡ συνέλευσις τῶν μετόχων θέλει ἀποφασίσαι τὰ δέοντα περὶ τῆς χρήσεως τῶν ἀποθεματικῶν κεφαλαίων, τῶν ὁποίων οἱ τόκοι θέλουσιν προστιθεσθαι ὁλοκλήρως εἰς τὸ ἐτήσιον μέρισμα τῶν μετοχῶν.

Ἡ διανομὴ τοῦ μερίσματος θέλει γίνεσθαι δις τοῦ ἔτους εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἑξαμηνίας.

Τὸ συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς θέλει φροντίζειν κατ' αἴτησιν τῶν μετόχων περὶ τῆς εἰς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ μερίσματος, δαπάνη τῶν αἰτούντων, καὶ ἄνευ εὐθύνης τῆς Τραπεζῆς, ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαιώματος τῆς προσωπικῆς ἀγωγῆς κατὰ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου, ὡς ἂν δοθῇ νόμιμος πρὸς τοῦτο αἰτία.

Ἄρθρ. 2. Τὸ ἄρθρον 10 τροπολογεῖται ὡς ἀκολουθῶς:
Αἱ μετοχαὶ θέλουσιν δίδεσθαι εἰς τὴν ὀνομαστικὴν τῶν ἀξίαν μέχρι τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἡ Τράπεζα θέλει ἀρχίσει τὰς ἐργασίας της. Μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, ἂν μείνουσιν μετοχαὶ διαθέσιμοι, ἢ διευθύνσις τῆς Τραπεζῆς δύναται νὰ τὰς ἐκποιῇ καὶ ὑπεράνω τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας των, κατὰ λόγον τῆς τρεχούσης τιμῆς εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ εἰς τὰ διάφορα τῆς Εὐρώπης χρηματιστήρια.

Μόνον οἱ μέχρι τῆς ἐναρξέως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς ἐγγραφέντες μέτοχοι ἔχουσι τὸ δικαίωμα ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς εἰρημένης ἐποχῆς νὰ διπλασιάζουσι τὰς μετοχὰς των, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι τοιαῦτα διαθέσιμοι, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὀνομαστικῆς τῶν ἀξίας, προτιμώμενοι, ὡς πρὸς τοῦτο, ἀπὸ πάντων ἄλλων, ὅστις συγχρόνως ἤθελε ζητήσει μετοχὰς.

Ἄρθρ. 3. Τὸ ἄρθρον 11 ὡς ἐφεξῆς:
Ὅσοι γένωσι μέτοχοι μετὰ τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς, λαμβάνοντες τὰς ἐκ τῶν πεντακισχιλίων μετοχῶν διαθέσιμους ἔτι, καθῶς καὶ οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διπλασιάζαντες τὰς μετοχὰς των, θέλουσιν ἔχει ἐπίσης δικαίωμα εἰς τὴν ἀπολυτὴν τοῦ αἰτησίου μερίσματος, προπληρόντες ποσὸν τι ἴσον μὲ τὸ μέρος τοῦ μερίσματος, τὸ ὅποιον ἀναλογεῖ εἰς τὰς παρελθόντας τῆς τρεχούσης χρήσεως μῆνας, καθ' οὓς δὲν εἶχον ἀλλῶς δικαίωμα νὰ λάβωσι μέρησιν τι ὡς πρὸς αὐτάς.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Τραπεζῆς θέλει ὀφείλει ἐκάστοτε τὸ ποσὸν τοῦτο. Ὁφείλουσιν οὗτοι ἐπίσης νὰ καταθέτωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Τραπεζῆς τοσοῦτον ποσὸν διὰ τὸ ὑπάρχον τυχὸν ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, ὅσον ἤθελε λάβει ἐξ αὐτοῦ ἕκαστος τῶν προὔπαρχόντων μετόχων, ἂν ἤθελε μοιρασθῆ μεταξὺ αὐτῶν τὸ ἐνυπάρχον ἀποθεματικὸν κεφάλαιον.

Ἄρθρ. 4. Τὸ ἄρθρον 12 ὡς ἐφεξῆς:
Ὅταν συμπληρωθῶσιν ἐνὸς ἑκατομμυρίου καὶ πεντακοσίων χιλιάδων δραχμῶν ἐγγραφαί, ἢ προετοιμαστικῆ τῆς Τραπεζῆς ἐπιτροπὴ θέλει συγκαλέσει διὰ τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων τοὺς μετόχους, διὰ νὰ συνέλθω-

Les *billets au porteur*, dont la valeur doit être exprimée en monnaie grecque, et dont aucun ne peut représenter nominativement moins de 25 drachmes, ne sont point de *cours forcé* pour les particuliers. En conséquence la Banque et ses succursales sont tenues, à la présentation en remboursement, d'en effectuer le paiement, sur le champ, sans le moindre délai, et en monnaies circulant légalement dans le royaume. Quant aux caisses de l'Etat, elles sont tenues d'accepter les billets de la Banque comme valeurs numériques, et selon leur valeur nominale, dans les versements que les particuliers ont à leur faire. Les billets au porteur de la Banque ont droit exclusif de circulation, pendant vingt cinq ans, dans les provinces où la Banque a son siège ou ses succursales.

Art. 8. L'art. 29 de la même loi est modifié comme il suit:
La direction de la Banque Nationale est tenue d'envoyer régulièrement au Ministère de l'Intérieur, le bilan semestriel de sa situation, qu'elle devra en même temps publier par la voie des journaux, pour la gouverne du public et des actionnaires.

Art. 9. (Additionnel)
La saisie arrêt ne peut être exercée sur le dividende dû aux actionnaires.

Art. 10. Nos Ministères de l'Intérieur et des Finances sont chargés de la publication et de l'exécution de la présente Loi.

Athènes, le 19 (31) Août 1841.

OTHON.

KRIEZIS, CHRESTIDÈS, METAXA, RIZO, RHALLY, TISSAMENOS.

OTHON
PAR LA GRACE DE DIEU
ROI DE LA GRECE.

Dans les mêmes intentions que celles qui ont dicté la modification d'une partie de la loi du 30 mars (11 avril) 1841 sur l'établissement de la Banque Nationale, sur la proposition de Notre Ministre de l'Intérieur, et ayant entendu l'opinion de Notre Conseil des Ministres, approuvons les modifications ci-dessous des statuts de la Banque Nationale, publiés le 8|20 avril 1841.

Athènes le 19|31 Août 1841.

OTHON

Le Ministre de l'Intérieur D. CHRESTIDÈS.

MODIFICATIONS DES STATUTS DE LA BANQUE NATIONALE.

Art. 1. L'article 9 des dits statuts est modifié comme il suit:
Le dividende annuel à partager entre les actionnaires, qui sera ordinairement de 7 p. 0/0 sur la valeur nominale des actions, se prendra, les dépenses étant préalablement prélevées, sur le bénéfice net. Sur le reste des bénéfices de la Banque, les trois quarts, sur lesquels seront préalablement prélevées les gratifications accordées par l'assemblée aux employés supérieurs, seront partagés entre les actionnaires, et ajoutés à leur dividende annuel de 7 p. 0/0. Le quart restant servira à former un fond de réserve sur lequel on prélèvera les sommes nécessaires pour compléter le dividende ordinaire de 7 p. 0/0 des actionnaires, toutes les fois que le bénéfice annuel de la Banque n'y suffira point. L'assemblée décidera sur l'emploi des fonds de réserve, dont les intérêts seront ajoutés en entier au dividende annuel des actionnaires.

Le partage du dividende aura lieu deux fois par année, à la fin de chaque semestre.

Le conseil de direction, sur la demande des actionnaires, se chargera de l'envoi du dividende de chacun d'eux, toutes les fois qu'il en sera requis, mais aux frais des actionnaires et sans responsabilité de la part de la Banque; le recours en justice est toutefois réservé, le cas échéant, contre les membres du conseil.

Art. 2. L'article 10 est modifié comme il suit:
Les actions seront concédées à leur valeur nominale jusqu'à l'époque où la Banque commencera ses opérations. Après cette époque, si des actions sont disponibles, la direction de la Banque pourra les vendre à un prix plus élevé que leur valeur nominale, d'après leur prix courant à Athènes et sur les différentes places de l'Europe.

Les actionnaires inscrits avant le commencement des opérations de la Banque, auront seuls le droit de doubler leurs actions s'il en existe de disponibles, dans les deux premières années à partir de l'ouverture des opérations de la Banque, et sur la base de leur valeur nominale, ayant en cette circonstance droit de préférence, sur quiconque ferait en même tems une demande en inscription d'actionnaire.

Art. 3. L'article 11 est modifié comme il suit:
Quiconque devient actionnaire après l'ouverture des opérations de la Banque, ainsi que ceux qui auront doublé leurs actions en vertu du précédent article 10, a droit également au dividende annuel, en payant par anticipation une somme égale à la portion du dividende acquise aux mois passés de l'exercice en cours, pendant lesquels il n'aurait droit à aucun dividende.

La direction de la Banque fixera chaque fois la somme à apporter. L'actionnaire qui se trouvera dans cette catégorie doit également faire apport à la caisse d'une somme égale à la portion du fond de réserve qui aurait pu échoir à chacun des premiers actionnaires, si ces fonds avaient été distribués.

Art. 4. L'article 12 est modifié comme il suit:
Lorsque le nombre des actions prises s'élèvera à mille cinq cents, représentant la somme de un million cinq cent mille drachmes; la commission chargée des travaux préparatoires, convoquera par les journaux grecs, les actionnaires à se rendre à Athènes, en personne

σιν εις Αθήνας αυτοπροσώπως, ή δι αντιπροσώπων των, εντός 15 ήμερων εις πρώτην γενικήν συνέλευσιν.

Άρθρ. 5. Το άρθρ. 13 ως έφεξής:

Δικαίωμα ψήφου εις την γενικήν συνέλευσιν έχει πᾶς μέτοχος πέντε μερίδων.

Διά τούς έχοντας πλείονας τῶν πέντε μερίδων μετόχους ο αριθμός τῶν ψήφων αυξάνει κατά την εξής αναλογίαν.

Ο μέτοχος 15 μερίδων έχει δικαίωμα δύο ψήφων, ο 30 τριῶν, ο 50 τεσσάρων, ο 75 έχει ψήφους πέντε, ο 105 έξι, ο 145 επτά, ο 190 οκτώ, ο 240 έννεα, ο δέ 295 δέκα. Ουδείς όμως τῶν μετόχων δύναται νά έχη πλείονας τῶν 10 ψήφων, ὅποιοσδήποτε καί ἂν ᾖναι ὁ αριθμός τῶν μερίδων του.

Ἡ γενική συνέλευσις συγκροτεῖται ἀπό τούς 50 μεγαλύτερους μετόχους, ἀλλ' ὡσάκις δέν συνέλθωσι πενήκοντα τῶν ἐχόντων, κατά την ἀνωτέρω διάταξιν, δικαίωμα ψήφου μέτοχοι, εἶναι δεκτοί εις την συνέλευσιν, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ, καί οἱ έχοντες ὀλιγωτέρας τῶν πέντε μερίδων μέτοχοι ἕκαστος δέ τῶν τελευταίων τούτων έχει μίαν ψήφον.

Οἱ μέτοχοι συνέρχονται εις την συνέλευσιν αυτοπροσώπως ή αντιπροσωπεύονται πρὸ ἄλλων μετόχων, ή μὴ μετόχων, χωρὶς ὅμως εἰς καί ὁ αὐτὸς αντιπρόσωπος νά έχη πλείονας τῶν 10 ψήφων, ἂν καί αἱ ψήφοι τῶν ἐντολέων τῶν ἤθελον ὑπερβαίη τὸν ἀριθμὸν τούτων.

Άρθρ. 6. Το άρθρον 17. §. 5. ως έφεξής.

Νά προσδιορίζη μέτριον μισθὸν διὰ τούς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους, καθὼς καί τὸ ποσοστὸν, τὸ ὅποιον θέλουσιν λαμβάνει ἐκτὸς τούτου ἀπὸ τὰ καθάρᾳ κέρδη τῆς Τραπεζῆς, ἀραιουμένου τοῦ εἰς τούς μετόχους ἀνήκοντος μερίσματος τῶν 7 τοῖς 0/0 καί πρὸς τούτοις νά ἐγκρίνη τὰς ἀναγκαῖας πιστώσεις διὰ τὰ τῆς διαχειρήσεως έξοδα, φυλαττομένης πάντοτε τῆς μεγαλύτερας οἰκονομίας.

Άρθρ. 7. Το άρθρ. 22 ως ἀκολουθῶς:

Ὁ Διευθυντής, ὁ Ὑποδιευθυντής καί οἱ σύμβουλοι, πρὶν ἀναλάβωσι τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των, πρέπει νά ἔχωσι τοῦλάχιστον δέκα μετοχάς, κατά συνέχᾳ τούτου ἀκυροῦνται ὁ §. 2. τοῦ άρθρ. 17 τοῦ κανονισμοῦ.

Πόσθετον άρθρον εις τὸ κεφ. β'. τμήμα α. περὶ τῆς ἐνεργείας τῆς περὶ δανείου αἰτήσεως.

Άρθρ. 8. Ὅταν τὰ κεφάλαια τῆς Τραπεζῆς, τὰ προσδιορισμένα εις τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνεια, δέν ἀρκάζωσι πρὸς θεραπείαν ὄλων τῶν παραδεκτῶν αἰτήσεων, προτιμῶνται αἱ αἰτήσεις ἐκείνων, οἵτινες ἤθελον ἀποδείξει, ὅτι ἔχουν χρεῖαν δανείων πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς καλλισφργείας τῶν ὑπαρχουσῶν ἤδη φυτειῶν των.

Ἄλλ' ὅπουσιν ἡ Τράπεζα δέν δύναται νά ἐπαρκέσῃ οὐδ' εἰς τὰς τελευταίας ταύτας χρεῖας, τότε τὰ διαθέσιμα κεφάλαιά της θέλουσιν διανεμηθῆναι ἀναλόγως μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῷ ἀνωτέρῳ σκοπῷ αἰτούντων.

Ὅσάκις δέ μετὰ την ἐντελῆ θεραπείαν ὄλων τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος αἰτήσεων περισσεύωσι χρήματα, θέλουσιν διδῆσθαι εἰς τούς ἄλλους αἰτούντας, ἀλλ' εἰς τρόπον ὥστε, ἐνόσω δέν ἐξαρκῶσιν εἰς ὅλους, ἐν καί τὸ αὐτὸ ἄτολον νά μὴ δύναται νά λάβῃ πλέον τῶν 20,000 δραχμῶν.

Άρθρ. 9. Πᾶσα διάταξις τοῦ ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου 1841 κανονισμοῦ, ἀντιβαίνουσα εἰς τὰς παρούσας τροπολογίας, μένει ἄκυρος.

Ἐν Αθήναις, τὴν 19 (31) Αὐγούστου 1841.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπείας.

Α. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς διακπιρ. ὑπουργ. γραμματεὺς
X. Χριστόπουλος.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ 23 Αὐγούστου 1841.

Τὸ κοινὸν λαμβάνον γνώσιν τοῦ ἀνωτέρου νόμου καί διατάγματος δι' ὧν ἐτροπολογήθησαν οὐσιαστικῶς αἱ διατάξεις τοῦ ὀργανικοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς νόμου, θέλει ἰδεῖ μὲ εὐχαρίστησιν ὅτι τίποτε τοῦ λοιποῦ δέν κωλύει κατὰ τοῦτο τὴν ταχέαν ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν τοῦ καταστήματος αὐτοῦ.

Ἡ Κυβέρνησις θέλουσα νά ἐπιβεβαιῇ ἥσυν οὖντες τὴν πραγματικῶσιν τῶν περὶ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς εὐχῶν τοῦ ἔθνους, ἀπεφάσισεν ὅτι τὸ κατὰ τμήμα θέλει ἀσχίσει τὰς ἐργασίας του ἅμα ἡ πώλησις τῶν μετοχῶν παραχρήρῃ τὸ πρῶτον τοῦ ἐὸς ἑκατομμυρίου καί πεντακοσίων χιλιάδων δραχμῶν, διὰ τὴν ἐνόμισεν ὅτι τὸ πρῶτον τούτο ἀρκεῖ εἰς τὰς μᾶλλον καταπειγούσας ἐνεστῶσας χρεῖας τῆς γεωργίας καί τοῦ ἐμπορίου, καί ἔστο γάσθη πρὸς τούτοις εὐλόγως ὅτι ἅμα γενομένης ἐναρξέως τῆς Τραπεζῆς θέλει συμβῆσθαι εὐκολώτερον ὀλόκληρον τὸ ποσὸν τῶν κεφαλαίων ὅσα τὸ κατὰ τμήμα τούτο δύναται νά έχη εἰς κυκλοφορίαν ἐντὸς τοῦ βασιλείου.

Ἡ Κυβέρνησις ἐνδίδουσα ἐπίσης εἰς τὰς παρατηρήσεις ἔσσι τῆ ὑπεβλήθησαν ἀπὸ τῶν Κ.Κ. Ρουσσῆλδ καί Ἐϋνάρδον, καθὼς καί ἀπὸ ἄλλου; σημαντικοῦ κεφαλαίουχῶς τῆς Εἰρώπης σκοπεύοντες νά καταθέσωσι μεγάλα κεφάλαια εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἔσπευσεν, ὡς γίνεται δῆλον, νά προμηθεύσῃ μεγαλήτερα ἔτι πλεονεκτήματα εἰς τούς μετόχους τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης. Οὕτω, δυνάμει τῶν νέων διατάξεων ὅσαι ἀπεφασίσθησαν παρὰ τοῦ Βασιλέως, τὰ δύο τρίτα μὲν τῶν κεφαλαίων τῆς Τραπεζῆς θέλουσιν εἶσθαι ἀρρωσιωμένα εἰς τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνεια, ἐν ᾧ τὸ ἄλλο τρίτον θέλει χορηγιμῶσθαι εἰς τὰ ἐπὶ ἐνεχύρω δάνεια καί τὴν προεξόφλησιν τῶν ἐμπορικῶν γραμματικῶν, ἀλλ' ἡ Τράπεζα θέλει μεταχειρίζεται προσωρινῶς εἰς τὴν προεξόφλησιν καί τὰ ἐπὶ ἐνεχύρω δάνεια ὅλα τὰ ἀποτεταγμένα εἰς δάνεια ὑποθηκικὰ χρήματα ὅσα, δι' ἔλλειψιν παραδεκτῶν αἰτήσεων ἤθελον μένει ἀργὰ καί ἀπαράγωγα εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ καταστήματος.

Πρὸς τούτοις κατὰ τὰς νέας διατάξεις, ἡ Τράπεζα έχει τὸ δικαίωμα νά ἐκδίδῃ γραμματῖα εἰς τὸν φέροντα μέχρι τῆς ἀξίας τῶν 2/5 τοῦ πραγματικοῦ της κεφαλαίου, ἡ δέ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νά δέχεται ὡς

ou par fondés de pouvoirs, dans le délai de quinze jours, pour s'y réunir en première assemblée générale.

Art. 5. L'article 13 est modifié comme il suit:

A droit de voter en assemblée générale tout actionnaire possédant cinq actions.

Pour les actionnaires possédant plus de cinq actions, le nombre de voix qui leur appartient augmente dans la proportion suivante:

15 actions donnent à leur possesseur, 2 voix.—30 actions, 3 voix. 50 actions, 4 voix. — 75 actions, 5 voix. 105 actions, 6 voix. — 145 actions, 7 voix. 190 actions, 8 voix. — 240 actions, 9 voix. 295 actions 10 voix. Mais aucun actionnaire ne peut avoir plus de dix voix, quelque soit le nombre des actions qu'il possède.

L'assemblée générale est composée des cinquante plus forts actionnaires. Mais toutes les fois que ne s'y rendent point cinquante actionnaires ayant droit de voter en vertu des dispositions précédentes, sont admissibles à l'assemblée, et pour compléter le nombre obligé de ses membres présents, les actionnaires possédant moins de cinq actions. Chacun de ceux-ci a une voix.

Les actionnaires se rendent à l'assemblée, en personne, ou représentés par d'autres, actionnaires ou non. Mais un représentant ne peut jamais avoir plus de dix voix à l'assemblée, soit que les voix de ceux qu'il représente surpassent ou non ce nombre.

Art. 6: Le paragraphe 5 de l'article 17 est modifié comme il suit:

Elle (l'assemblée générale) fixera un traitement modéré pour les employés supérieurs, ainsi que la gratification qui leur sera accordée, sur le bénéfice net de la Banque, après qu'aura été prélevé le dividende de 7 pour % appartenant aux actionnaires, et enfin approuvera les crédits nécessaires à couvrir les dépenses de l'administration, en se conformant toujours à la plus grande économie.

Art. 7. L'article 22 est modifié comme il suit:

Le directeur, le sous-directeur, et les conseillers, avant d'entrer en fonctions, devront justifier de la possession de 10 actions au moins. En conséquence est annulé le paragraphe 6 de l'art. 17 des statuts de la Banque.

Art. 8. Addition à la section A. du chapitre B.

Quand les capitaux de la Banque destinés aux prêts sur hypothèques, ne suffiront pas pour satisfaire à toutes les demandes admissibles, seront préférées celles de quiconque prouvera que le prêt lui est nécessaire, pour continuer la culture de ses plantations déjà existantes.

Mais lorsque la Banque ne se trouvera pas en position de suffire même à toutes ces demandes, ses capitaux disponibles seront répartis proportionnellement entre les demandeurs de cette dernière catégorie.

Dans le cas où, toutes les demandes de cette nature étant pleinement satisfaites, il reste à la Banque des fonds disponibles, ils seront prêtés à d'autres demandeurs, mais de façon qu'une seule et même personne ne puisse jamais obtenir un prêt de plus de 20,000 drachmes, tant que ces fonds disponibles ne suffisent pas pour satisfaire à toutes les demandes.

Art. 9. Toute disposition des statuts en date du 8/20 avril 1841 de la Banque Nationale, contraire aux présentes modifications est annulée.

Athènes le 19/31 Août 1841.

Le ministre de l'Intérieur D. CHRESTIDES.
Le secret. expéditionnaire Ch. CHRISTOPOULOS.

INTÉRIEUR.

ATHENES, le 4 Septembre, 1841.

En prenant connaissance de la loi et de l'ordonnance publiées ci-dessus, qui modifient essentiellement les dispositions de la loi d'organisation de la Banque Nationale, ainsi que celles de ses statuts, le public verra avec satisfaction que rien désormais ne fait plus obstacle de ce côté à la prompte ouverture des travaux de cet établissement.

Le gouvernement, voulant hâter autant que possible, la réalisation des vœux que fait le pays au sujet de la Banque Nationale, a décidé qu'elle entrerait en vigueur, dès que la vente des actions aurait produit une somme de un million cinq cents mille drachmes, considérant que cette somme suffit à combler les besoins les plus pressans de la situation actuelle de l'agriculture et du commerce, et pensant avec raison que ce commencement de réalisation est de nature à accélérer l'affluence des capitaux qui doivent composer le total des fonds que cet établissement peut mettre en circulation dans le royaume.

Se rendant aussi aux observations qui lui ont été soumises par M.M. de Rotschild, d'Eynard, ainsi que par d'autres grands capitalistes d'Europe, qui ont l'intention de placer des fonds considérables à la Banque Nationale de la Grèce, le gouvernement s'est empressé on le voit, de procurer des avantages de plus d'étendue aux actionnaires de cette entreprise. C'est ainsi qu'en vertu des nouvelles dispositions, arrêtées et ordonnées par le Roi, les deux tiers des capitaux de la Banque étant consacrés aux prêts sur hypothèques, tandis que l'autre tiers servira aux prêts sur gages et à l'escompte des lettres de change du commerce, la Banque pourra cependant employer provisoirement, à l'escompte et aux prêts sur gages, tous les fonds destinés aux prêts sur hypothèques, qui par manque de demandes admissibles, pourraient demeurer oisifs et improductifs dans la caisse de l'établissement.

C'est ainsi que, en vertu toujours de ces nouvelles dispositions, la Banque a le droit d'émettre des billets au porteur, pour la valeur des deux cinquièmes de son capital effectif, que le gouvernement s'engage à recevoir comme argent comptant dans toutes les caisses de l'état, et qui ont privilège exclusif de circulation dans toutes les provinces du royaume où la Banque a son siège principal ou ses succursales.

μετρητά εις όλα τα ταμεία του Κράτους τα γραμμάτια ταύτα τα οποία έχουν το προνόμιον της κυκλοφορίας εις όλες τας επαρχίας του Βασιλείου, όπου η Τράπεζα έχει την κυρίαν έδραν της ή τα λοιπά καταστήματά της.

Τελευταίον, διά προσθέτου άρθρου η Κυβέρνησις διατάξασα ότι ουδέποτε το έτήσιον μείρισμα των συμμετόχων δεν δύναται να κατασχεθή, παρέχει εις αυτούς πλεονέκτημα το όποιον δεν άπαντάται εις κανέν άλλο είδος παραγωγικής χολσως κεφαλαίων, το δε μέτρον τουτο θέλει θεβαιώς εκτιμηθή δέντως από πάντα τον έπιθυμούντα την εξασφάλισιν του θεβαίου και ασφαλούς εισοδήματος του κεφαλαίου των.

Τροπολογήσασα δε ούτω τον περι Τραπεζής θεμελιώδη νόμον, η Κυβέρνησις όρμημένη από τον αυτόν σκοπόν έφερε και εις τον κανονισμόν του καταστήματος τουτου ουσιώδεις μεταβολάς αίτινες άπασαι προτίθενται έν γένει την εξασφάλισιν των συμφερόντων των συμμετόχων συμβιβάζομένων με τα των δανεισών. Άρκει να ρίψωμεν έν βλέμμα προσεκτικόν εις τας τροπολογίας ταύτας διά να πεισθώμεν ότι του λοιπού τα συμφέροντα της Τραπεζής και του τόπου συνεγγυώνται άμοιβαίως και την έπιτυχίαν της έπιχειρήσεως και την καλύτεραν αυτής έπιρροήν εις τα συμφέροντα της γεωργίας και του έμπορίου.

Το κοινόν θέλει άκριβώς πληροφορεΐται περι όλων των πράξεων της Κυβερνήσεως όσαι άφορῶσι την όσον οϊόντε τεχνείαν έναρξιν των έργων της Τραπεζής, και από τουδε υπάρχει έλπίς ότι η τόσον έπιθυμητή διά το έθνος αυτή έποχή δεν θέλει βραδύνει να φθάση. Εγένοντο δε όλα τα ικανά να έπισπεύσωσι αυτήν κινήματα παρά τοις συμμετόχοις όσοι άχρι τουδε κατεγράψασαν και παρά τοις κεφαλαίουχοις της Ευρώπης όσων η έπιρροή και τα φώτα συνετέλεσαν άχρι τουδε με τας πράξεις της Κυβερνήσεως της Α. Μ. εις πραγματίωσιν και έπιτυχίαν της έπιχειρήσεως ταύτης.

- Διά Β. Διατάγματος της 16 (28) Αυγούστου διωρίσθη δήμαρχος Αθηνών ο Κ. Ανάργυρος Πετρακής δημαρχικοί πάρεδροι, οι ΚΚ. Σπύρος Βενιζέλος, Κωστής Βρυζάκης, Γεώργιος Λιούμης και Γεώργιος Πέπας, ειδικοί δε πάρεδροι ο Κ. Άποστόλης Λέκας διά τὸ Άμαρούσιον, Ν. Παπαγεωργίου διά τὸ Χαλάνδρι και Σπύρος Οικονομίδης διά τὴν Κηφισίαν.
- Διά τὸυ από 20 Αυγούστου (1 Σεπτεμβρίου) ε. ε. Βασ. Διατάγματος
- 1. Ο Κ. Κωνσταντίνος Πιτσιπιδίς, εισαγγελεύς ήδη παρά τοις έν Αθήναις έφέταις, έδιορίσθη πρόεδρος του αυτού δικαστηρίου.
- 2. Ο Κ. Γοδορρέδος Φέδερ, ήδη Άρειοπαγίτης, έπροβιβάσθη εις την θέσιν του παρά τοις έν Αθήναις έφέταις εισαγγελέως.
- 3. Ο Κ. Μάρκος Ρενιέρης, ήδη έφέτης έν Αθήναις, έπροβιβάσθη εις την θέσιν του Άρειοπαγίτου.
- 4. Ο Κ. Μιχαήλ Ποτλής, ήδη έφέτης έν Ναυπλίῳ, έδιορίσθη έφέτης
- 5. Ο Κ. Δημήτριος Έμμανουήλ, ήδη πρωτοδίκης έν Πάτραις έπροβιβάσθη έφέτης εις Ναύπλιον.
- 6. Ο Κ. Γεώργιος Τιπάλδος, ήδη δικηγόρος παρά τοις έν Αθήναις πρωτοδίκαις τε και έφέταις, διωρίσθη πρωτοδίκης έν Πάτραις.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ.

Άναγινώσκωμεν εις τον Αϊώνα: « Αισιόλογοι τὴν μεγαλήτεραν ευχαρίστησιν, δυνάμενοι να αναγγείλωμεν προς τους συναλλεκτας ήμῶν, ότι αι περί τραπεζικής διάσειροι ευχάι των εισκοιούσθσαν τίλος πάντων, και έντός ολίγου έλπίζεται η πραγματική των έργων της έναρξης. Γνωρίζοντες την μεγάλην επί της περιστάσεως ταύτης άνησυχίαν του κοινού, γνωρίζοντες επί πάσι τας άμφιβολίας, η μάλλον την δικίαν δυσπιστίαν αυτού υπαγορευμένην από την έπίσταμνον της Αρχής άδράσαν επί του σπουδαίου τουτου άντικειμένου, σπεύδομεν να διακηρύξωμεν ευχαρίστας, ότι αι μεγαλύτεραι δυσκολίαι υπερεικηθήσαν, τα σημαντικώτερα προκοιύματα άπεσορακισθήσαν, η δε πατρική του Βασιλέως ήμῶν θελπισι, παραδειχθείσα τας δικαίας των συμμετόχων και και των κεφαλαίουχων προτάσεις, θέλει διαλύσει, ώ: ιστόν άράχνης, τας βραδιουργίας εκείνων, όσοι όρέγονται έτι σπερμολογεύντες το άδύνατον της συστάσεως του έθνικού τουτου πιστωτικού καταστήματος. »

Έπιτα η έλθεσι των τροπολογιών όσαι εγένοντο εις τε τον Νόμον και τον Κανονισμόν της Τραπεζής: έπιτα δε ο Αϊών τελειώνει το άρθρον του ως εξής: « Εκ των διατριβάντων τουτων κανείς δεν δύναται πλέον να άμφιβάλλη, ότι αι περί συστάσεως της έθνικής τραπεζικής εργασίας και προσπάθειαι της Ελληνικής Κυβερνήσεως είναι ελικρινείς, και ότι έντός ολίγου θέλωμεν ιδεί άποκαταστημένον έν τῷ μέσω τῷ άγαθαργόν τουτο κατάνστημα, άνευ του όποιου η πρόθεσις του έμπορίου της γεωργίας και αυτής της ευδαιμονίας της Ελλάδος μάς φαίνεται έντελώς άδύνατος. »

Είναι παραδειγματική του ύπερσοῦτος ύπουργείου η περι τας κοινάς και ιδίας των πολιτών υποθέσεις μεγάλη δραστηριότης. Ο τροπος υτος δεν θέλει είσθαι, όμολογούμεν, άτελειόφορος, και υχόμῃθα ελικρινώς την εξακολούθησιν του. ένῃ άχρι τουδε έν από τα μεγάλα και δίκαια παράπονα του κοινού ήτο και ει περι την ύπηρεσίαν άνοπόφορος (ο Αϊών.)

Η Αθηνά εξακολουεί να υποθέτη ότι το άνακτοβούλιον δεν κατηργήθη πραγματικώς και ρητορεύει περι τουτου εις δύο στήλας της: την παραπέμπομεν εις όσα είπομεν εις το προλαβόν ήμῶν φύλλον.

Η Αθηνά λαλει καιζουσα άμα και σπουδάζουσα περι μιὰς των συνεδριάσεων του Συμβουλίου της Έπικρατείας εις ην ένεκρίθησαν αι περι του νόμου της τραπεζικής τροπολογίαι όσαι η Κυβέρνησις έπρότεινεν επί τη αίτήσει πολλῶν συμμετόχων και ιδίως του Κ. Ένάρδου. Όλος ο κόσμος έμέμψη την Αθηνῶν ζητήσαν τα παίζη περι άντικειμένου τόσον έμβριθούς και τῷ καθ' ήμῃς δεν θέλωμεν θεβαιώς συγκαταβή εις συζήτησιν με τοιοῦτον γενομένην ύφος. περιοριζόμεθα μόνον να οικτείρωμεν το κακόβουλον πάθος ως εκ του όποιου η Αθηνά στερεείται ήδη όλη αυτής τας δευτερεκίας, αν όχι όλης της ελικρινείας.

Μεγάλη δραστηριότης διακρίνει τας πράξεις του σημερινού ύπουργείου έν τῷ διαστήματι ολίγων ήμερών από της εγκαθιδρύσεως του συζητήθησαν αι προταθεισαι τροπολογίαι από τους ΚΚ. Ροσίλδ και Εύνάρδον εις τον περι Τραπεζικής νόμον και διά νυκτός καθυποβλήθεισαι εις την έγκρισιν του Συμβουλίου της Έπικρατείας παρεδέρθησαν, και έστάλλησαν προχθές διά του Γαλλικού άτμοκινήτου εις την Ευρώπην, ώστε είναι μεγάλη έλπίς ότι η Τράπεζα συστήνεται. »

Ο Φίλος του Λαού δημοσιεύει περι της παρούσης καταστάσεως των πραγμάτων και της έσωτερικής πολιτικής άρθρον διά του όποιου αναλύσας πρώτον τα προηγούμενως συμβάντα, έπιχωρεεί εις την συγκρότησιν του σημερινού ύπουργείου και εκφράζει άγαθές έλπίδας περι των μελλουσών αυτού πράξεων.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

Enfin, par un article additionnel, en ordonnant que dans aucun cas la saisie arrêt ne pourra être exercée sur le dividende dû par la Banque à ses actionnaires, le gouvernement offre à ceux-ci un avantage qui ne se rencontre dans aucun autre genre de placement productif de fonds, et cette mesure sera sans doute hautement appréciée par qui-conque peut désirer la garantie du revenu certain et continuél de ses capitaux.

Après ces modifications faites à la loi fondamentale de la Banque, le gouvernement appliquant les mêmes intentions aux statuts de cet établissement, y porte aussi d'importants changements dont le but est en général de garantir et d'assurer les intérêts des actionnaires en les harmonisant avec ceux des emprunteurs. Il suffit de jeter un coup d'œil attentif sur ces modifications pour se convaincre que désormais les intérêts de la Banque et ceux du pays se garantissent mutuellement, et la réussite de l'entreprise, te l'influence la plus favorable de son action, sur les intérêts de l'agriculture et du commerce.

Le public sera exactement tenu au courant de tous les actes du gouvernement, relatifs à la plus prompte que possible ouverture des travaux de la Banque, et dès ce moment on a lieu d'espérer que cette époque si désirée par le pays ne tardera pas à se produire. Les démarches les plus propres à en hâter la venue ont déjà été faites près de tous les actionnaires inscrits jusqu'à ce jour, et près des capitalistes de l'Europe dont l'influence et les lumières ont jusqu'ici concouru, avec les actes du gouvernement de S. M., à mettre cette entreprise en voie de réalisation et de réussite.

- Par ordonnance royale, en date du 16/28 août 1841 ont été nommés: M^r. Anargyros Pétrakis, Démarque de la commune d'Athènes
- MM^{ts}. S. Benizélos } assesseurs municipaux
- C. Brysakis }
- G. Lioumès }
- G. Pépas }
- M^r. A. Lékas assesseur municipal à Amarousi
- N. Papageorgi » » à Chalandri } com. d'Athènes
- S. Oeconomidès » » à Céphissia }

Par ordonnance Royale, en date du 20 août (1er septembre) 1841 ont été nommés:

- M^r. C. Pitsipios, jusqu'ici Procureur Général près la Cour d'Appel d'Athènes, Président de la dite Cour.
- M^r. G. Féder, jusqu'ici membre de l'Aréopage, Procureur Général près la Cour d'Appel d'Athènes, en remplacement de M^r. Pitsipios.
- M^r. M. Rénieris, jusqu'ici Conseiller à la Cour d'Appel d'Athènes, membre de l'Aréopage, en remplacement de M^r. Féder.
- M^r. M. Potlès, jusqu'ici Conseiller à la Cour d'Appel de Nauplie, Conseiller à la Cour d'Appel d'Athènes, en remplacement de M^r. Rénieris.
- M^r. D. Emmanuel, jusqu'ici juge au tribunal de première instance à Petras, Conseiller à la Cour d'Appel de Nauplie, en remplacement de M^r. Potlès.
- M^r. G. Tipaldos, jusqu'ici avocat près le tribunal de première instance, et près la Cour d'appel d'Athènes, juge au tribunal de première instance de Patras, en remplacement de M^r. Emmanuel.

REVUE DES JOURNAUX.

On lit dans le Siècle. « Nous ressentons la plus vive satisfaction de pouvoir annoncer à nos concitoyens, que leurs vœux ont été enfin écoutés et que les opérations de la Banque vont enfin commencer. Connaisant l'impatience du public en cette circonstance, et sa juste défiance à ce sujet, nous nous empressons d'annoncer que les plus grandes difficultés ont été surmontées grâce à la paternelle volonté du Roi, qui acceptant les justes propositions faites par les capitalistes et les actionnaires, a détruit comme des fils d'araignée les trames de tous ceux qui se plaisaient à répandre que la réalisation de cet établissement était impossible. . . . »

Suit l'exposé des modifications faites à la loi et aux statuts de la Banque, puis le Siècle termine ses réflexions en disant: « Ces faits ne permettent plus à personne, ni de douter de la sincérité des efforts du gouvernement hellénique pour l'établissement de la Banque Nationale, ni de la prochaine installation dans le pays de cet utile établissement, sans lequel le progrès du commerce, de l'agriculture, et du bien être de la Grèce, nous paraît impossible. »

« La grande activité que le ministère actuel déploie dans l'expédition des affaires de l'Etat et de celles des particuliers est exemplaire. Cette activité ne peut demeurer stérile, et nous en désirons sincèrement la continuation, puisqu'un des plus grands sujets des justes plaintes du public était jusqu'ici la lenteur du service. » (Le Siècle.)

La Minerve continue de prétendre que le cabinet du Roi n'est point réellement supprimé, et sur ce thème elle déclame un article de deux colonnes. Nous la renvoyons pour toute réponse à notre feuille précédente.

La Minerve fait un récéit démi sérieux demi plaisant, d'une des séances du conseil d'Etat, où ont été approuvées les modifications à la loi de la Banque proposées par le gouvernement à la demande de plusieurs actionnaires et notamment de Mr. d'Eynard. — La Minerve a, aux yeux de tout le monde, fort mauvaise grâce à plaisanter sur un sujet qui intéresse aussi gravement le pays, et nous ne descendrions pas certes à une discussion entamée sur un ton si peu convenant. Nous nous bornons à déplorer la malveillante passion qui prive ici la Minerve de toute clairvoyance si non de toute sincérité.

On remarque une grande activité dans les actes du ministère actuel. En l'espace de peu de jours après son installation, ont été discutées les modifications proposées par MM. d'Eynard et Roschild, à la loi et aux statuts de la Banque Nationale.

(SUPPLEMENT.)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

— Γράφουσιν εκ Νεαπόλεως προς τον Σεμαφόρον της Μασσαλίας.

Η πόλις της Νεαπόλεως τις όποιαις τὰ εισοδήματα είναι σημαντικά, απέφυγεν...

— Ο Άγγλικός Χρόνος θεωρεί, καθώς και η εφημερίς της Αύγουστης, την μεταξυ...

— Γράφουσιν εκ Παρισίων εις την εφημερίδα της Αύγουστης.

Το συνοικέσιον της προγκιπέσης Κλεμεντίνης μετά του πρόγκιπος διαδόχου του...

Ο άφοπλισμός της Γαλλίας.

Ήδη δε η Γαλλία υπέγραψε την περί του πορθμού του Βοσπόρου και του Έλ...

Επί της συνθήκης της 15 Ιουλίου, αι δυνάμεις δέν έκαμον εις την Γαλλίαν...

Η λύσις του ανατολικού ζητήματος, καθόσον τουτο άφορξ τας μεταξυ του Πασά...

Ο στρατάρχης Σουλτ υποβάλλων τον διά το 1842 έτος στρατιωτικόν προύπο...

Δυνάμεια λοιπόν ήδη να έρωτησωμεν μέχρι πόσον θέλει εξακολουθήσει η τοιαύτη...

Το ύπουργείον του Κ. Γκιζώτου ήδύνατο να νομίση ως μη πολιτικόν και μη...

Το σύμφερον της τε Γαλλίας και της Εύρώπης απαιτούσι ν' αναλάβη η πρώτη...

— Γράφουσιν εκ Βερολίνου από 30 Ιουλίου.

Προχθές την 28, πρωίαις, οι όπλοποιοι του Ποτσδάμου έστασίασαν χωρίς μήτε οι...

Ι Σ Π Α Ν Ι Α.

Ο κηδεμών της Βασιλείσης Άργυρέλλης άσχυλείται δραστηρίως περί τὰ καθήκοντα...

Η Κυβέρνησις ζητεί πάντοτε από τούς κεφαλαίουχους χρήματα, προσπαθούσα να...

Ces propositions ont été soumises au conseil d'Etat qui les a adoptées, et ce tra-

On lit dans l'Ami du Peuple un article relatif à la position actuelle de la politi-

NOUVELLES EXTERIEURES.

FRANCE.

LE DÉSARMEMENT DE LA FRANCE.

Maintenant que le traité concernant les Bosphore et des Dardanelles a reçu la...

A l'époque du traité du 15 juillet, les puissances se sont abstenues d'adresser...

La solution de la question d'Orient, envisagée dans ses rapports avec le pacha et...

En présentant le budget de la guerre 1842, le maréchal Soult a dit: « L'aug-

En présence ne pareils faits, on se demande naturellement combien de temps...

Le ministère de M. Guizot a pu croire qu'il serait impolitique et peu digne de...

ESPAGNE.

Le tuteur Arguelles s'occupe activement des soins que comporte sa nouvelle di-

Le gouvernement continue à demander des fonds aux capitalistes, dont il essaie...

Une lettre particulière de Malaga annonce un fait tellement extraordinaire qu'on...

A la bourse les fonds sont toujours en baisse; les titres du 5 pour 0/0 ne peuvent...

— On lit dans le Libéral Guipuzcoano du 3 août:

« Nous sommes informés que le gouvernement a adressé aux députations un...

« Si les commissaires des provinces se trouvent à Madrid, s'ils ont déjà tenu des...

Par décret du 27 juillet, le régent d'Espagne a nommé sénateurs: pour la pro-

— On écrit de Berlin, 30 juillet:

« Avant-hier, le 28, dans la matinée, des ouvriers de la fabrique de fusils à...

(Nouvelle Gazette de Wurzburg)

τούτον να ἀφίση ελευθέρους τούς ανθρώπους αὐτούς ἢ παρήμβασιν τοῦ πλοίαρχου τοῦ ἀγκαιώρου ἢ Ἀρτεμίου καὶ ἢ ἐκ μέρους αὐτοῦ ἀπειλή διὰ θέλει πυροβολήσει.

— Ἀναγινώσκωμεν εἰς Ἰσπανικὴν τινὰ ἐφημερίδα τῆς 3 Αὐγούστου τὰ ἐξῆς. Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπεύθυνεν εἰς τούς ἀπεσταλμένους τῶν προνομίου των ἐπαρχιών, νέαν διαταγὴν δι' ἧς τούς ἀναμιμνήσκει ὅτι ἡ 10 Αὐγούστου εἶναι ἡ τελευταία προθεσμία ἐντός τῆς ὁποίας ὀφείλουσαν νὰ διορίσωσι τούς ἐπιτρόπους των καὶ ὅτι ἂν οὗτοι τὴν ἡμέραν ἐκείνην δὲν ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ὄργανου, τὸ περὶ τροπολογίας τῶν ἐπαρχιακῶν τῶν προνομίων νομοσχέδιον θέλει συνταχθῆ ἀνευ τῆς συμπράξεώς των.

Ἄν οἱ ἐπιτροποὶ τῶν ἐπαρχιῶν εὕρισκονται εἰς Μαδρίτον, ἂν ἤδη συνεκρότησαν συμβούλιον μετὰ τῆς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διορισθείσης ἐπιτροπῆς, τί σημαίνει ἢ νέα αὐτὴ διαταγή; οἱ ἐπιτροποὶ τῆς Ἀλάδας καὶ τῆς Βισκαίας εἶναι ἄπαντες εἰς Μαδρίτην· ἐκ τῶν τριῶν ἐπιτρόπων τῆς Γκιπουστρίας οἱ δύο ἐπίσης εἶναι εἰς Μαδρίτην· εἰς μόνον ἐπιτροπὸς λείπει, ἀλλ' ἡ ἀπουσία του δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν δρόμον τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ καθ' ἡμᾶς ὑποπιτεύομεν ὅτι οἱ ἐπιτροποὶ τῶν ἐπαρχιῶν συνέπραξαν μετὰ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐνόσω ἠδύνατο νὰ τὴν ἀποκιμῶσιν, ἀλλ' ἤδη βεβαιωθέντες ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει νὰ λύσῃ ὀριστικῶς τὸ ζήτημα τοῦτο ἀποχωρίσαντες περιορίζονται εἰς τὸν στενὸν κύκλον τῶν ὀδηγιῶν των, ὃ ἐστὶ θέλουσαν περσοβάλλει ὅτι κ' ἐὰν τοῖς προταθῆ ἢ τοῦλάχιστον θέλουσαν ἐναντιωθῆ εἰς τὰς προτάσεις τῆς Κυβερνήσεως ἢ τέλος ἐρειδόμενοι εἰς τὸ πρῶτον αὐτῆς διάταγμα θέλουσαν ἀποφανθῆ ὅτι δὲν εἶναι ἐπιτροποὶ μεχρὶσού ἀνανεωθῆ ἢ κυρωθῆ ἢ ἐντολή των. τοῦτο δὲ δὲν εἶναι ἀπλῆ ἡμετέρα εἰσίασις, τὰ προηγούμενα τῶν Κ.Κ. ἐπιτρόπων δίδουσαν εἰς τούς λόγους μας πολλὴν βαρύτητα.

(Ἀριθ. πρωτοκόλ. 21627.) (Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 340.) α.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τούς Διοικητάς, Ὑποδιοικητάς καὶ Οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους τοῦ Βασιλείου.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ 28 Ἰουλίου ε. ε. εἰδοποιήσεως τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας τὸ ἐκδοθὲν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Πέτρου Πρίστου Χορμοδίτου πιστοποιητικὸν γραμματίον (περὶ οὗ ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 19342 ἀπὸ 11 Ἰουλίου ε. ε. ἐγκύκλιός μας) ὑπ' ἀριθ. 208 διὰ δραχ. 3600, ἠκυρωθῆ ὡς κακῶς ληφθὲν παρὰ τοῦ εἰρημένου· ἠκυρωθῆ ἐπίσης καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 2549 πωλητήριον γαιῶν τὰς ὁποίας ἀπέναντι τοῦ γραμματίου τούτου εἶχεν ἀγοράσει ὁ βρῆεις· κηρυττεται συγχρόνως ἄκυρον καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 72 ἀπὸ 6 Ἰουνίου ε. ε. διὰ δραχ. 2800 συμπληρωματικὸν γραμματίον τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἀγορὰν τῶν γαιῶν ἐξεδόθη παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Διοικητικοῦ ταμῆα Μαντενείας.

Εἰδοποιούμενοι περὶ τούτων πάντων, προσκαλεῖσθε, νὰ μὴ δεχθῆτε εἰς τὴν ἀγορὰν ἐθνικῶν γαιῶν ἄλλων κτημάτων τὸ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 72 συμπληρωματικὸν γραμματίον παρ' οὐτινος δῆποτε καὶ ἂν ἤθελε παρουσιασθῆ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Αὐγούστου 1841.

Ὁ Διευθυντὴς Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

Θ. Σχινᾶς.

(Ἀριθ. πρωτοκ. 22211.)

(Ἀριθ. βιβλ. καταχωρ. 340.) β'.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τούς Ἐπιστάτας τῶν Τελωνείων.

Λαμβάνομεν ἀφορμὴν ἀπὸ ἀναφορὰν τοῦ Ἐπιστάτου τοῦ Τελωνείου Ἀμφίσσης τῆς 2 Αὐγούστου ὑπ' ἀριθ. 369 νὰ σῶς γνωστοποιήσωμεν ἐκ νέου ὅτι δυνάμει ἐγκυκλίου ὑπ' ἀριθ. 18764 (τῆς 23 Ἰανουαρίου 1832) τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς, καὶ εἰδοποιήσεως τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς ἐκδοθείσης κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 612 Διατάγματος τῆς Κυβερνήσεως, τὸ τελώνιον τῶν βρῆτινοκατραμῶν προσδιωρίσθη ἀνὰ λεπτὰ 120 εἰς ἕκαστον καντάριον, καὶ ὄχι εἰς ἕκαστην ὀκλὰν ὡς διαλαμβάνει κατὰ λάθος ἢ διατίμησις.

Ἐπομένως τὰ εἰσαγόμενα βρῆτινοκάτραμα ὑπάγονται εἰς τέλος δραχ. 120/100 τὸ καντάρι. Ταῦτα πρὸς δόξηγιαν σας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Αὐγούστου 1841.

Ὁ Διευθυντὴς Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

Θ. Σχινᾶς.

Ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΜΠΑΛΗΣ.

On écrit de Naples au Sémaphore de Marseille:

« La ville de Naples, dont les revenus sont considérables, s'était abstenue jusqu'ici du moindre emprunt. Le désir d'accomplir à bref délai d'importants travaux la détermine à emprunter 500, 000 ducats (un peu plus de deux millions de francs). La maison Rothschild a offert cette somme à l'intérêt de 5 1/4 pour 100, mais on croit que le taux minimum ne dépassera pas 5 pour 100. On ne comprendrait pas en effet qu'il en fût autrement; car le crédit de la ville de Naples doit être coté en première ligne, et l'on est sûr d'avance de rencontrer plus de preneurs qu'il n'en faut pour un placement aussi minime. Aucune commission ne sera allouée à la compagnie de l'emprunt. »

(Ἐλ. 22 Αὐγούστου.)

(Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 341.)

Ὁ Β. Οἰκονομ. Ἐπίτροπος Ἠλείας καὶ ὁ Γενικ. Ἐπιστάτης διακηρύττουσαν, ὅτι Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 22029 ἀπὸ 7 Αὐγούστου τ. ε. διαταγῆς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Β. Γραμματείας ἐκτιθένται εἰς δημοπρασίαν ἐκποιήσεως οἱ ἀκλόουθοι φόροι, εἰσπραχθέντες ἀπὸ τὰς διὰ λογαριασμῶν τοῦ δημοσίου συναζόμενας προσόδους τῶν δήμων Ἠλείνης, Κυθηρίας, Ηρακλείας, Δετρίων, Μυρτίας, Ἐλίσσης, Ψιδος, Κυλλήνης καὶ Μυρτυντίας ὄσον. Σίτος Βατζέλια ὡς ἐγγίστα . . . . . 7,856 } Σιτομὴ Βατζέλια ὡς ἐγγίστα . . . . . 247 }
Βρώμη . . . . . 6,536 } Λαθούρια . . . . . 502 }
Κριθὴ . . . . . 957 } Φακαῖς . . . . . 677 }
Σίκαλη . . . . . 236 }

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσιν εἰς τὴν πόλιν Πύργου, ἀρχεταί τὴν 29 Αὐγούστου καὶ λαμβάνει τέλος τὴν 31 τοῦ ἰδίου.

Ἡ ἐκποίηση τῶν μὲν σίτων καὶ βρώμης θέλει γίνεαι κατὰ μερίδας, τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν θέλει φθάσει ἀπὸ 200 μέχρι 1000 Βατζελίων ἢ καὶ περισσώτερον ἐὰν ἐγκριθῆ παρὰ τῶν διανεργούντων τὴν δημοπρασίαν ὑπαλλήλων, τῶν δὲ λοιπῶν προϊόντων ὄσον κριθῆς, σίκαλης, σιτομῆς, λαθουρίων καὶ φακῶν ἢ ἐκποίησης θέλει γίνεαι δι' ὅλην τὴν ποσότητα αὐτῶν.

Ἡ πρὸς τούς ἀγοραστὰς παράδοσις τῶν ἀνωτέρω θέλει γίνεαι ὡς ἀκολουθεῖ.

Εἰς τὰς ἀποθήκας Πύργου.		Εἰς τὰς ἀποθήκας Γλαρύντζας.	
Σίτος Βατζέλια ὡς ἐγγίστα	3,500	Σίτος Βατζέλια ὡς ἐγγίστα	4,360
Κριθὴ	528	Βρώμη	4,700
Σίκαλη	147	Κριθὴ	425
Λαθούρια ὀκάδες	396	Σίκαλη	87
Φακαῖς	677	Σιτομὴ	247
Εἰς τὰς ἀποθήκας Κατακόλου		Λαθούρια ὀκάδες	105
Βρώμη Βατζέλια ὡς ἐγγίστα	1,830		

Ἄμα κοινοποιήθη πρὸς τὸν ἀγοραστὴν ἡ ἐγκύκλιος τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Β. Γραμματείας ὀφείλει ἡμέσως νὰ παρουσιάζεται μετὰ τοῦ ἐγγυητοῦ του εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐπιτροπῆς διὰ νὰ υπογράψῃ τὰς ἀπαιτούμενας χρεωστικὰς ὁμολογίας καὶ ἐπομένως χωρὶς ἀναβολὴν νὰ κάμῃ ἐναρξίν τῆς παραλαβῆς τοῦ ὁποίου ἠγόρασεν προϊόντος, τὸ ὁποῖον ἐπιμελεῖται καὶ διαπύνη τοῦ ἀγοραστοῦ θέλει μετακομίζει ἀπὸ τὴν ἀποθήκην, ὅσον θέλει, χωρὶς τὸ δημόσιον νὰ ὑπόκειται εἰς κἀν ἐξοδὸν ἢ ὑποχρέωσιν περὶ τῆς μετακομίσσεως τῶν προϊόντων.

Ἐκαστὸς ἀγοραστὴς ὀφείλει νὰ ᾖναι πρεσφοδιασμένος μετὰ πιστοποιητικὰ ἐγγράφα τῆς ἀρμόδιας δημοτικῆς ἀρχῆς περὶ τῆς ἀνικουσίας εἰς αὐτὸν ἀνικίτου περιουσίας, μετὰ ἑτέρα τοῦ ὑποθηκοφύλακος περὶ τῆς μὴ ἐνυποθηκωσείας των, μετ' αὐτὰ θέλει εἶσθαι ἐφοδιασμένος καὶ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ.

Τὸ ἀντίμισθον τῶν ἀνωτέρω προϊόντων θέλει πληρωθῆ εἰς τρεῖς δόσεις, ἡ μὲν πρώτη μετὰ δύο μῆνας ἀφ' οὗ κοινοποιήθη ἡ ἐγκύκλιος εἰς τὸν ἀγοραστὴν, ἡ δὲ δευτέρα μετὰ τέσσαρας ἐτέρους, καὶ ἡ τρίτη μετὰ ἕξι μῆνας.

Εἰς ἕκαστον τοῦ ἀγοραστοῦ εἶναι τὸ δικαίωμα τοῦ κήρυκος, τὰ τέλη τοῦ ἐνομήου σφραγιστοῦ χάρτου καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ καταμετρητοῦ.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας ἀπόκειται εἰς τὴν ἐγκύκλιον τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Β. Γραμματείας.

Ἐν Πύργῳ, τὴν 16 Αὐγούστου 1841.

Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος Α. Λυμπερόπουλος.

Ὁ Γενικὸς Ἐπιστάτης Δ. Α. Καρατζᾶς.

(Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 337.)

Τὸ Γραφεῖον τοῦ Βασιλ. Γενικοῦ Προξενείου τῆς Ἑλλάδος εἰς Αἴγυπτον καὶ ὑπαγόμενα μέρη, δηλοποιεῖ,

Ὅτι ἀποβωσάντων πρὸ τίνος καιροῦ εἰς ταύτην τὴν πόλιν τοῦ Γεωργίου Ἰωάννου Κρητὸς δημότου Σύρου, τοῦ Πέτρου Ἀλεθ δημότου Ὑδρας, καὶ τοῦ Ἀγγελῆ Γ. Γλαβᾶ Αἰνίτου δημότου Ἐρμουπόλεως, ἐνεργήθησαν τὰ δέοντα περὶ τῆς ἀσημάντου αὐτῶν περιουσίας, καὶ προσκαλεῖ ἐπομένως τούς ἔχοντας δικαίωματα ἐπ' αὐτῆς νὰ παρουσιασθῶσιν ἐνώπιον αὐτοῦ, μετὰ τούς τίτλους των, αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἐπιτρόπων, οἱ μὲν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ διαμένοντες ἐντὺς προθεσμίας ἐνδὸς μηνός, οἱ δὲ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐντὸς μηνῶν δύο ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως τῆς παρούσης δηλοποιήσεως εἰς τὴν ἐφημερίδα ὁ Ἑλληνικὸς Ταχυδρόμος, μετὰ τὴν ἐκπνευσίν τῆς ὁποίας προθεσμίας θέλουσαν ἐνεργηθῆ ἀποκλειστικῶς τὰ παρταίρω.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆ 24 Ἰουλίου. 1841.

Ὁ Προξενος ΙΩΑΝ. Γ. ἸΒΟΣ.

Le gérant responsable JEAN A. BALI.